

Άρειος Πάγος 452/1973, Τμ. Β'

Πηγή: ΝοΒ 21/73 σελ. 1327

Περίληψη: Εργάτης-ατύχημα. - έννοια βιαίου συμβάντος κατ' άρθρ. 1 ν. 551/1914. - περιπτώσεις και διακρίσεις. - θάνατος εκ καρδιακής εμβολής υπό ομαλά συνθήκας πλοιαρχήσεως. - δεν συνιστά βίαιον συμβάν.

Απόφαση Δικαστηρίου

Προεδρεύων ο κ. Λ. ΚΑΝΕΛΛΑΚΟΣ, αντιπρόεδρος

Εισηγητής ο κ. Σ. ΓΑΓΓΑΣ, αρεοπαγίτης

Δικηγόροι οι κ.κ. Γ. Παυλάκης, Β. Νομικός

Επειδή κατά το άρθρ. 1 ν. 551/1914 παρέχεται εις τα εν τω νόμω τούτω διαλαμβανόμενα πρόσωπα αποζημίωσις εάν επήλθεν ατύχημα εις εργαζομένους εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής, προκληθέν εκ βιαίου συμβάντος και επενεγκόν διακοπήν της εργασίας, ήτοι εκ γεγονότος αιφνιδίου και εξωτερικού ως εκ τούτου δε ξένου προς την σύστασιν του οργανισμού του παθόντος, λαβόντος χώραν εν τη εκτελέσει της εργασίας ή εξ αφορμής αυτής. Ως τοιούτον δε γεγονός νοείται και η δημιουργία αιφνιδίως δυσμενών συνθηκών εργασίας εξ ων προεκλήθη κατά την εκτέλεσιν αυτής υπό τας εξαιρετικές ταύτας συνθήκας, ατύχημα όπερ δεν θα επήρχετο κατά την συνήθη των πραγμάτων πορείαν, εξ ου και δεν εκλείπει η έννοια του βιαίου συμβάντος εάν εις το ατύχημα συνετέλεσε νοσηρά προδιάθεσις του οργανισμού εφ' όσον, πάντως, τούτο δεν θα επήρχετο και ταύτης υπάρχουσής άνευ των ως άνω αιφνιδίως προκυψασών και ασυνήθως δυσμενών συνθηκών εκτελέσεως της εργασίας. Ως και η αιφνιδία εμφάνισις ασθενείας, ως εκ της οποίας η συνεχισθείσα εκτέλεσις της εργασίας ή η παράλειψις λήψεως των μετά την εμφανισθείσαν ασθένειαν επιβαλλομένων υπό των Κανονισμών μέτρων, ανεξαρτήτως υπαιτιότητας του εργοδότη, προεκάλεσεν ατύχημα όπερ άλλως, άνευ του αιφνιδίου τούτου γεγονότος, δεν θα επήρχετο. Δεν αποτελεί όμως, ατύχημα εκ βιαίου συμβάντος τοιούτον λαβόν χώραν κατά την υπό συνήθεις όρους εκτέλεσιν της εργασίας εκ προϋπαρχόντων λανθανόντων αιτίων του οργανισμού του παθόντος, χωρίς να μεσολαβήσουν απροόπτως εξωτερικά αίτια συντελέσαντα αποφασιστικώς εις τούτο.

Επειδή εν προκειμένω η προσβαλλομένη απέκλεισε την συνδρομήν των εν τη αγωγή αιφνιδίων και εξαιρετικών συνθηκών, εξ ων διεικνέτο η αναιρεσειούσα ότι προεκλήθη ο θάνατος του συζύγου αυτής πλοίαρχου φορτηγού πλοίου της αναιρεσιβλήτου, αλλά και την πρόκλησιν του θανάτου εκ των γενομένων δεκτών γεγονότων, μη προκληθέντος εξ εξωτερικών αιτίων ξένων προς την οργανικήν αυτού σύστασιν. Ανελέγκτως ούτως εδέξατο κατ' εκτίμησιν των αποδείξεων: Α) ότι ουδόλως απεδείχθη ότι το πλοίον κατά την φόρτωσιν και τον πλουν παρουσίαζε κλίσιν 210, ήτοι τοιαύτην εκθέτουσαν τούτο εις ασυνήθη κίνδυνον, αλλά παρουσίαζε την συνήθη και ακίνδυνον κλίσιν των 60, Β) ότι ουδόλως απεδείχθη το γεγονός της αποστολής τηλεγραφήματος την 3.9.1967, ήτοι την επομένην του απόπλου εν Λένινγκραντ, των ναυλωτών ζητούντων εξηγήσεις διά την φόρτωσιν 1031 τ. ξυλείας αντί των προβλεπομένων 1100, εδημιούργησεν ασυνήθεις συνθήκας δυναμένες να προξενήσουν ψυχικόν κλονισμόν, ουδέ επήνεγκον πράγματι τοιούτον κλονισμόν εις τον πλοίαρχον και Γ) ότι ουδόλως απεδείχθη ότι ο περαιτέρω πλους διεξήχθη υπό όλως ασυνήθεις συνθήκας αλλ' ότι το πλοίον μέχρι της 12.9.1967 έπλεεν υπό άριστας συνθήκας καιρικάς, οι δε πόνοι κατά την στηθικήν χώραν ενεφανίσθησαν όταν ο πλοίαρχος ανεπαύετο μετά τετράωρον πλοίαρχησιν του πλοίου υπό τας ανωτέρω άριστας συνθήκας, του θανάτου επελθόντος μετά παρέλευσιν 5', αφ' ης εξεπέμφθη σήμα βοήθειας, εκ καρδιακής εμβολής, επομένως εκ λανθάνοντος οργανικού αιτίου, και χωρίς να συντελέσουν εξωτερικά αιφνιδία αίτια ήτοι βίαιον συμβάν. Η δε διενέργεια ηλεκτροκαρδιογραφήματος εξ' ου διεπιστώθη, προ του απόπλου εκ Λένινγκραντ καρδιοσκλήρυνσις μετά στεφανιαίας ανεπαρκείας, ήτις συνετέλεσεν εις τον εξ εμβολής θάνατον, δεν αποτελεί βίαιον συμβάν, αφού δεν δύναται ούτε παράλειψις επιβαλλομένων μέτρων ν' αποδοθή, εφ' όσον δεν κατέστη οπωσδήποτε εξωτερικώς αντιληπτόν ή γνωστόν το γεγονός του ηλεκτροκαρδιογραφήματος, και δη εις την πλοιοκτήτριαν, ως και της δι' αυτού διαπιστώσεως της ως άνω οργανικής βλάβης. Επειδή κατ' ακολουθίαν η αίτιάσις ότι η προσβαλλομένη δεν έλαβεν υπ' όψει το τελευταίον τούτο γεγονός είναι απορριπτέα ως αβάσιμος κλπ. - (Επικυρούται η Εφ.Αθ. 2277/1971).